Якщо душа у тебе не байдужа
До добрих діл, послухай річ про мужа

Великого Шіблі, як на плечі
Він зерно ніс — і потім уночі

Міх розв'язав і спостеріг комаху,
Що бігала сюди-туди від страху.

Збентежений, він цілу ніч не спав,
Одніс назад її — і так сказав:

"Несправедливо, щоб мале створіння
Утратило житло своє й коріння!"

Полегшуй же недолю біднякам —
І проживеш тоді незгірше й сам.

Ще Фірдовсі сказав, високий духом
(Нехай земля йому довіку пухом):

"Мурашечку, що з зерням поспіша,
Не руш, не кривдь, бо й то жива душа!"